

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului

în cauza civilă

Ion Postolachi împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova,
și Lilianei Postolachi
(încasarea prejudiciului moral)

împotriva deciziei din 25 februarie 2025 a Curții de Apel Nord,

(Dosarul nr. 2ra-291/25
NR. PIGD 2-24005314-01-2ra-20052025)

Recursul este vădit neîntemeiat. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie temei de casare a acesteia.

Judecătoria Bălți, sediul Central (jud. S. Dubceac)
Curtea de Apel Nord (jud. S. Grosu, A. Țihonschi, R. Holban)

1 octombrie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului declarat de Ion Postolachi, reprezentat de avocatul Ina Cepoi,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Ion Munteanu,

Gheorghe Stratulat, *judecători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 11 ianuarie 2024 Ion Postolachi a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției și Liliane Postolachi cu privire încasarea prejudiciului moral.

2. În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, la 8 septembrie 2023 ora 16:00 de către Liliana Postolachi a fost depusă cerere în adresa Judecătoriei Bălți privind aplicarea măsurilor de protecție în cazul violenței în familie de către fostul soț Ion Postolachi. În aceeași zi prin încheierea Judecătoriei Bălți sediul Central, cererea Liliane Postolachi privind aplicarea măsurilor de protecție pentru victima violenței în familie împotriva acțiunilor agresorului Postolachi Ion a fost admisă parțial. S-a eliberat ordonanță de protecție în favoarea victimei Liliana Postolachi, pe un termen de 30 zile, începând cu ziua aducerii la cunoștință a ordonanței de protecție agresorului Ion Postolachi, iar măsurile de protecție indicate s-au aplicat în mod obligatoriu cu monitorizare electronică, fapt despre care s-a informat organul de probațiune.

3. A menționat că la 13 septembrie 2023 a contestat cu recurs încheierea din 8 septembrie 2023 a Judecătoriei Bălți, iar prin decizia din 17 noiembrie 2023 a Curții de Apel Bălți, recursul său a fost admis; încheierea instanței de fond s-a casat integral, cu rezolvarea problemei în fond: cererea de emitere a ordonanței de protecție formulată de Liliana Postolachi s-a respins ca neîntemeiată.

4. Reclamantul a precizat că temei de casare a încheierii instanței de fond a servit aplicarea eronată a normele de drept material și procedural. Instanța de fond la emiterea încheierii de aplicare a măsurilor de protecție pentru

victima violenței în familie urma să țină cont de probele ce indică expres la faptele invocate în cererea privind aplicarea măsurilor de protecție de către victima Postolachi Liliana, or colegiul civil atestă că la materialele cauzei astfel de probe nu au fost prezentate și judecătorul s-a condus doar de declarațiile făcute personal de pretinsa victimă în ședința de judecată precum că la 7 septembrie 2023, în jurul orelor 20:30 min., mergând pe stradă, a văzut cum o mașină se îndrepta spre aceasta, intenționând să o sperie, astfel presupunând că la volanul acesteia se afla fostul soț Ion Postolachi, adică nu este o probă veridică și o presupusă afirmare din partea Liliane Postolachi.

5. Reclamantul a specificat că urmare a acțiunilor ilegale a instanței de judecată, a suportat și continuă să suporte suferințe și răni psihice, sentiment de anxietate, stres și neliniște, sentiment de neputință, de frustrare, nedreptate și umilință, stare de frică și incertitudine de lungă durată, perturbare a vieții, diminuare a reputației, pierderea de oportunitate, amărăciuni și chiar disperare, care i-au afectat grav sănătatea, iar consecințele acestor trăiri se manifestă până în prezent. Modalitățile de exprimare a prejudiciului moral cauzat reclamantului, constituie efectele concrete menționate deja, produse de instanța de judecată, în legătură cu obligarea ilegală a monitorizării electronice. Cel mai mult a avut de suferit relația cu feciorul, deoarece nu i se permitea nici un fel de comunicare (nici prin intermediul relațiilor sociale, nici prin convorbiri la telefon, cu atât mai mult să se întâlnească). Feciorul la fel nu înțelegea ce se petrece, deoarece au avut o legătură foarte prietenoasă și frumoasă cu tata, vorbeau seară de seară la telefon, se întâlneau, dar o hotărâre emisă ilegal fără a verifica toate probele, a dus la acea traumă care a fost cauzată din cauza purtării brățării electronice. Drept confirmare este și concluzia psihologului nr.78 din 20 decembrie 2023 cu referire la cazul lui Ion Postolachi, prin care se descrie foarte clar ce efect a avut asupra lui aplicarea brățării electronice și monitorizarea. A fost identificată starea psiho-emoțională și morală, care sa manifestat prin: inferioritate, rușine, izolare emoțională, disconfort spiritual și moral. Drept consecințe a monitorizării electronice: s-a înrăutățit sănătatea somatică, a avut stare de stres, dereglări de tensiune și insomnii; s-a agravat starea psihologică și emoțională, care s-a manifestat prin: autoizolare, rușine, dereglarea stării emoționale, sensibilizare emoțională; a fost destabilizată starea morală, deoarece i s-a interzis comunicarea și întrevederea cu fiul.

6. Reclamantul a explicat că deține statutul de pensionar al Ministerului Justiției. Este angajat în câmpul muncii la SRL „Bercut-Grup”. Se caracterizează ca o persoană responsabilă, cu atitudine conștiincioasă față de îndeplinirea obligațiilor funcționale, cunoaște bine legislația în vigoare. La locul de baștină la fel este caracterizat ca o persoană liniștită, corectă în acțiuni, duce un mod de viață adecvat și are un comportament pozitiv în societate. În cererea Liliane Postolachi prin care se solicită aplicarea măsurilor de protecție în cazurile de violență în familie, considerându-se victimă, nu corespunde realității or, careva probe care să confirme faptul maltratării sau comiterii altor acțiuni de violență fizică, psihică sau economică în privința Liliane Postolachi, din partea lui Ion Postolachi nu au fost prezentate.

7. Reclamantul a susținut că, potrivit prevederilor art.3 alin.(1) lit. a), alin. (2) din Legea nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, este reparabil prejudiciul material și moral cauzat persoanei fizice sau juridice în urma reținerii ilegale, aplicării ilegale a măsurilor preventive sub formă de arest, de declarație de a nu părăsi localitatea sau țara, tragerii ilegale la răspundere penală. În cazul său reclamantul indică că a fost dispusă monitorizarea electronică ilegal. Prejudiciul cauzat se repară integral, indiferent de culpa persoanelor cu funcție de răspundere din organele de urmărire penală, din procuratură și din instanțele judecătorești. În circumstanțele evidențiate, consideră reclamantul că este justificat în repararea despăgubirii pentru prejudiciul moral cauzat, ca rezultat al acțiunilor instanței de judecată. Astfel, prejudiciul moral reclamantul apreciază ca fiind echivalent cu suma bănească de 500 000 lei din partea Ministerului Justiției RM ce va fi o compensare rezonabilă și echitabilă a prejudiciului moral cauzat în legătură cu tragerea la răspundere civilă. Din partea Liliane Postolachi solicită prejudiciu moral ca fiind echivalent cu suma bănească de 100 000 lei, ca rezultat adresării și invocării a probelor false urmare a emiterii hotărârii ilegale de către instanța de fond, ce va fi o compensare rezonabilă și echitabilă a prejudiciului moral cauzat în legătură cu tragerea la răspundere civilă.

8. În drept, și-a întemeiat acțiunea în baza dispozițiilor art. 20 alin. (1), 53 alin. (1) din Constituție ; 278/5; 278/6 alin.(3) din Codul de procedură civilă; art.11 alin. (1) din Legea nr. 1545 din 26 februarie 1998.

9. Reclamantul Ion Postolachi a solicitat încasarea: - de la Ministerul Justiției a prejudiciului moral în mărime de 500 000 lei și suma de 10 000 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică; - de la Liliana Postolachi a prejudiciului moral în mărime de 100 000 de lei

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

10. Prin hotărârea din 4 iunie 2024 a Judecătoriei Bălți, sediul Central a fost respinsă acțiunea depusă de Ion Postolachi.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

11. La 6 iunie 2024, Ion Postolachi, reprezentat de avocatul Ina Cepoi a declarat apel nemotivat, iar la 13 august 2024 a prezentat motivarea apelului împotriva hotărârii primei instanțe din 4 iunie 2024, solicitând admiterea apelului și casarea hotărârii instanței de fond.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

12. Prin decizia din 25 februarie 2025 a Curții de Apel Nord a fost respinsă cererea de apel declarată de Ion Postolachi, reprezentat de avocatul Ina Cepoi și s-a menținut hotărârea din 4 iunie 2024 a Judecătoriei Bălți, sediul Central.

13. Întru consolidarea soluției sale, instanța de apel a notat că, apelantul pretinde că a fost prejudiciat moral, dat fiind că prin încheierea Judecătoriei Bălți, sediul central din 8 septembrie 2023 ilegal i s-a eliberat ordonanță de protecție în favoarea victimei Liliana Postolachi, cu monitorizarea electronică, încheiere ce a fost casată prin decizia Curții de Apel Bălți din 17 noiembrie 2023, din lipsă de probe.

14. Instanța de apel a reținut că argumentele și solicitările apelantului Ion Postolachi nu cad nici sub incidența Legii nr.1545-XII din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, or, la caz în raport cu apelantul Ion Postolachi nu au fost identificate careva acțiuni prevăzute expres de lege care ar servi temei de reparare a

prejudiciului, din care motiv circumstanțele factice nu pot constitui temei de admitere a acțiunii și de despăgubire a apelantului.

15. Instanța inferioară a conchis că pretențiile reclamantului cu privire la recuperarea prejudiciului moral din contul bugetului de stat al RM prin intermediul Ministerului Justiției nu întrunesc condițiile legale de apariție a dreptului la repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penale, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, or la caz nu s-a constatat prezența unui proces penal sau contravențional în rezultatul căruia reclamantului/apelantului i-au fost aplicate ilegal măsurile preventive sub formă de arest, de declarație de a nu părăsi localitatea sau țara, sau tragerea ilegală a reclamantului la răspundere penale. Nu este clar prin ce se manifestă prejudiciul moral cauzat apelantului Ion Postolachi și prin ce acțiuni/inacțiuni ale instanței de judecată. Prin urmare, instanța a reținut drept neîntemeiată pretenția de reparare a prejudiciului moral în mărime de 500 000 lei, care nu cade nici sub incidența prevederilor Legii nr.1545-XIII din 25 februarie 1998, ținând cont de faptul că angajarea răspunderii statului pentru recuperarea prejudiciului cauzat prin aceste acțiuni survine doar în cazurile strict prevăzute de lege, iar argumentele expuse în acțiunea civilă și în cererea de apel nu se încadrează prevederilor art. 3 și 6 din aceeași lege.

16. La fel, instanța de apel nu a reținut pretenția formulată de reclamant/apelant privind încasarea de la Liliana Postolachi a sumei de 100 000 lei cu titlu de recuperare a prejudiciului moral, or obligația de a dovedi faptul cauzării prejudiciului moral (suferințelor psihice sau fizice suportate) o exercită partea vătămată, iar în cazul dat, parte vătămată este reclamantul Ion Postolachi, de aceea în cererea despre compensarea prejudiciului moral acesta trebuie să indice în ce circumstanțe relevante și în baza căror acțiuni/inacțiuni i-au fost cauzate suferințe morale (psihice) sau fizice, prin ce se manifestă acestea.

17. Instanța ierarhic inferioară a menționat că instanța de fond corect a respins ca neîntemeiate alegațiile reprezentantului reclamantului, avocatul Ina Cepoi precum că, Liliana Postolachi urmează să compenseze pârâtului prejudiciul moral având în vedere că ultima intenționat a depus cerere de aplicarea măsurilor de protecție a victimei violenței în familie vineri la finele orelor 16:00, știind că astfel de cerere se examinează în timp de 24 de ore și Ion Postolachi o să fie lipsit de posibilitatea de a se apăra în cadrul examinării

prezentei cereri, or, potrivit prevederilor alin. (1) art. 5 din Codul de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-și apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile și interesele legitime.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

18. La 16 mai 2025, prin intermediul oficiului poștal, Ion Postolachi, reprezentat de avocatul Ina Cepoi a depus recurs, completat ulterior prin recursul suplimentar din 18 august 2025, împotriva deciziei din 25 februarie 2025 a Curții de Apel Nord, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

19. În esență, în argumentarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept expuse în cererea de apel, recurentul a invocat prevederile art. 432 alin. (1) lit. b), e) din Codul de procedură civilă, prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție; hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor.

20. A opinat că instanțele inferioare nu au respectat cerințele de motivare suficientă a deciziilor, în contextul unei proceduri desfășurate fără participarea uneia dintre părți. Or, instanțele de judecată au trecut în mod superficial asupra circumstanțelor cauzei, fără a intra în esență și a da apreciere cuvenită pretențiilor formulate în prezentul litigiu în raport cu materialul probator și normele de drept ce reglementează această speță.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

21. Art. 434 alin.(1) – (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.”

22. Art. 433 alin.(1) lit. a) și f) din Codul de procedură civilă:

„Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: f) recursul este vădit neîntemeiat.

23. Art. 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

24. Art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs, legalitatea hotărârii contestate prin prisma temeiurilor prevăzute la art. 432. Instanța invocă, din oficiu, neatragera în proces a persoanelor ale căror drepturi sunt lezate prin hotărâre.”

25. Art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

26. Sub aspectul termenului de declarare a recursului, Completul de judecată menționează că, Curtea de Apel Nord a pronunțat dispozitivul deciziei în ședință publică la 25 februarie 2025. Totodată, conform extrasului de pe poșta electronică, decizia integrală a fost notificată recurentului/reprezentantului acestuia la 20 martie 2025 (f.d.153 verso). Astfel, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că recursul declarat la 16 mai 2025, se consideră depus în termenul stabilit de art. 434 din Codul de procedură civilă.

27. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție subliniază că prevederile Codului de procedură civilă consacră nu doar caracterul nedevolativ al recursului, ci și un standard de seriozitate privind invocarea

unor încălcări esențiale de drept material și procedural, capabile să conducă la răsturnarea deciziilor instanțelor de apel.

28. Conform prevederilor legale și practicii judiciare constante, recursul trebuie să conțină o motivare clară, convingătoare și întemeiată în drept, care să evidențieze existența unor erori de drept calificate sau a unor vicii esențiale de procedură. Recursul nu are rolul de a supune cauza unei rejudecări în fond, ci de a examina legalitatea hotărârii instanței de apel în limitele erorilor invocate. Prin urmare, simplele exprimări ale nemulțumirii față de soluția instanței inferioare, nesuținute de argumente juridice clare privind încălcarea normelor de drept sau caracterul arbitrar al hotărârii atacate, nu întrunesc condițiile de admisibilitate.

29. În prezenta cauză, recursul formulat de recurent/reprezentant se limitează la exprimarea nemulțumirii față de soluția pronunțată de instanțele inferioare, precum și la aprecieri generale privind evaluarea probelor și aplicarea normelor legale. Nu sunt invocate încălcări obiective ale normelor de drept sau vicii procedurale care să justifice răsturnarea soluției instanței de fond. O asemenea abordare nu îndeplinește condițiile de admisibilitate a recursului, iar examinarea sa ar echivala cu un control efectuat din oficiu, ceea ce depășește competența Curții Supreme de Justiție.

30. Or, dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei contestate, deoarece, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

31. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție remarcă că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

32. Argumentelor invocate de către recurent/reprezentantul acesteia li s-a dat un răspuns detaliat și clar în actele judecătorești contestate, motiv pentru care acestea se rezumă la un simplu dezacord cu soluția adoptată.

33. În consecință, instanța de recurs constată că recursul nu trece testul de admisibilitate, nefiind prezentate critici pertinente care să motiveze o analiză în fond, în condițiile art. 432 din Codul de procedură civilă.

34. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f) și art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul declarat de Ion Postolachi, reprezentat de avocatul Ina Cepoi, împotriva deciziei din 25 februarie 2025 a Curții de Apel Nord.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Munteanu

Gheorghe Stratulat